

අපේ කීර්තිමත් රජවරු

හැඳින්වීම

අනුරාධපුර රාජ්‍ය සමය මුල් භාගයේ අපේ රටේ සිටි ශ්‍රේෂ්ඨ පාලකයන් වූ පණ්ඩුකාභය, දේවානම්පියතිස්ස, දුටුගැමුණු, වලගම්බා, වසභ, මහසෙන්, ධාතුසේන වැනි රජවරුන් ගැන හයවන ශ්‍රේණියේ දී ඔබට ඉගෙනීමට ලැබුණි. අනුරාධපුර රාජ්‍ය සමය අග භාගයේ හා පොළොන්නරු යුගයේ දී රටේ යහපත වෙනුවෙන් විශාල කැපවීමක් කළ කීර්තිමත් රජවරුන් කිහිප දෙනෙකු පිළිබඳ මෙම පාඩමෙන් විස්තර කෙරේ.

මානවමිම රාජ්‍ය සමයට පෙර පැවති දේශපාලන තත්ත්වය

වසභ රජතුමා ලම්බකර්ණ රජ පෙළපතට අයත් පාලකයෙකි. ධාතුසේන රජු මෞර්ය වංශිකයෙකි. අනුරාධපුර යුගයේ වැඩි කාලයක් මෙරට පාලන බලය දරන ලද්දේ ඉහත කී ලම්බකර්ණ හා මෞර්ය රජ පෙළපත්වලට අයත් පාලකයන් විසිනි. එහෙත් ඇතැම් අවස්ථාවල දේශපාලන බලය ලබා ගැනීම පිණිස මෙම රජ පෙළපත් දෙක අතර බල අරගල පැවතුණි. මානවමිම රජු බලයට පත්වීමට වසර 50 කට පමණ පෙර කාලයේ දී ද ලම්බකර්ණ හා මෞර්ය රජ පෙළපත් අතර මෙබඳු දේශපාලන ගැටුමක් පැවතුණි. එම කාලපරිච්ඡේදයේ දී මෙරට දේශපාලන ක්ෂේත්‍රය තුළ දක්නට ලැබුණු කැපී පෙනෙන ලක්ෂණ කිහිපයක් පහත දැක්වේ.

- ✘ අභ්‍යන්තර ගැටුම් නිසා රටේ ස්ථාවර පාලනයක් බිහි නො වීම
- ✘ සටන් සඳහා රටේ සම්පත් විශාල ලෙස විනාශ වීම
- ✘ රාජ්‍ය බලය ලබා ගැනීමේ සටන් සඳහා දෙපාර්ශ්වයේ ම නායකයන් දකුණු ඉන්දියානු හමුදා මෙරටට ගෙන්වීම

✘ දේශපාලන ගැටුම් හේතු කොට ගෙන රටේ ආර්ථික පරිහානියක් ඇති වීම

මානවමිම රජතුමා

මානවමිම යනු දෙවන කස්සප රජුගේ පුතෙකි. දෙවන කස්සප රජු ක්‍රි. ව. 650 පමණ බලයට පැමිණ වසර නවයක් රට පාලනය කළේ ය. කිසියම් රෝගයකින් දෙවන කස්සප රජු මිය යන විට මානවමිම කුමරු බාල වයසේ පසු වූ බව පෙනේ. එසේ ම දෙවන කස්සප රජුගේ අභාවයෙන් පසුව ද පාලන බලය ලබා ගැනීම සඳහා ගැටුම් පැවතුණි. මෙම ගැටුම්වලට සම්බන්ධ නොවූ මානවමිම කුමරු ආරක්ෂාව පතා අප්‍රසිද්ධව ජීවත් විය. එවකට පාලකයා වූ දෙවන දුටුගැමුණු රජු මානවමිම කුමරුන් ගැන සෙවිල්ලෙන් පසු වූ හෙයින් එම කුමරු පසුව ඉන්දියාවට පලා ගියේ ය.

ඉන්දියාවේ පල්ලව රාජධානියට පලා ගිය මානවමිම කුමරුන් පළමුවන නරසිංහවර්මන් නම් පල්ලව රජුට හිතවත්ව සේවය කර ඇත. මෙසේ මානවමිම කුමරු පල්ලව රජුගේ සටන්වලට සහාය ලබාදීම නිසා ඒ රජු කුමරු ගැන පැහැදුණි. ඒ නිසා පළමුවන නරසිංහවර්මන් රජු කෘතගුණ සැලකීමක් වශයෙන් මානවමිම කුමරුට හමුදාවක් ලබා දී ලංකාවට පැමිණ බලය ලබා ගැනීමට උපකාර කළේ ය. මානවමිම කුමරුන් එම හමුදාව සමග මෙරටට පැමිණ දෙවන දුටුගැමුණු රජුට එරෙහිව සටන් ආරම්භ කර ඇත. එහෙත් සටන කරගෙන යද්දී ඉන්දියාවේ සිටි පල්ලව රජුට අසනීප වීම නිසා සහායට පැමිණි හමුදාවේ ඉන්දියාවට ගියහ. මේ නිසා සටන අතර මග නතර කොට ආරක්ෂාව පතා මානවමිම කුමරුට ද යළි ඉන්දියාවට යාමට සිදු විය. මෙසේ නැවත වරක් ඉන්දියාවට ගිය මානවමිම කුමරු තම අරමුණ ඉටු කර ගැනීම සඳහා සහායක හමුදාවක් ලබා ගැනීමට තවත් වසර 20ක් පමණ පල්ලව රජුට සේවය කළේ ය.

එවකට පල්ලව රජු වූ දෙවන නරසිංහවර්මන් නැවත වරක් හමුදාවක් ලබා දුන් හෙයින් එම හමුදාවන් සමග ලංකාවට පැමිණි මානවමිම කුමරු මෙරට පාලකයා වශයෙන් සිටි හත්ප්දය රජු පරාජයට පත් කොට ක්‍රි. ව. 684 දී රජකම ලබා ගත්තේ ය. මානවමිම කුමරුන් රජකමට පත්වීම මෙරට ඉතිහාසයේ වැදගත් සිදුවීමකි. අධිෂ්ඨානශීලීව හා ඉවසිලිවත්තව කටයුතු කිරීමෙන් තම අරමුණ ජයගත හැකි බව එතුමාගේ චරිතයෙන් පෙනේ.

මානවමිම කුමරුන් බලයට පත් වීමට පෙර වසර 50ක පමණ කාලයක් රටේ අභ්‍යන්තර ගැටුම් උත්සන්නව පැවතීම නිසා දේශපාලන තත්ත්වය හා ආර්ථිකය පිරිහී තිබුණි. වසර 20කට වැඩි කාලයක් පල්ලව රාජ්‍යයේ ගත කිරීමට සිදුවීම නිසා මානවමිම කුමරුට රජකම ලබා ගැනීමට හැකි වූයේ ජීවිතයේ මැදි වයසේ දී පමණ ය. එහෙත් තවත් වසර 35ක් පමණ දිගු කාලයක් මෙරට පාලන කටයුතු මෙහෙයවීමට මානවමිම රජුට හැකියාව ලැබුණි. මේ නිසා නැවත වරක් රටේ දේශපාලන ස්ථාවරත්වයක් ඇති විය. මෙතුමාගේ කාලයේ දී රටේ සාම්ප්‍රදායික පරිපාලන තන්ත්‍රය නැවත පිහිටු වූ බව පෙනේ. එවක රජකම උරුමයට හිමිවීමේ සාම්ප්‍රදායික පිළිවෙත ද නැවත ආරම්භ විය. මානවමිම රජුගෙන් පසු එතුමාගේ දරුවෝ පිළිවෙලින් රජකමට පත් වූහ. මානවමිම රජුගේ පෙළපත අනුරාධපුර යුගය අවසානය දක්වා තවත් වසර 300ක් පමණ පැවතුණි.

පළමුවන සේන රජතුමා

පළමුවන සේන යනු මානවමිම පරපුරට අයත් දෙවන දස්පුල රජුගේ පුතෙකි. දෙවන දස්පුල රජු වසර 16ක් පමණ රජකම් කොට මිය යාමෙන් පසුව ඔහුගේ පුතෙකු වූ නවවන අග්ගබෝධි බලයට පත් විය. ඔහුගේ පාලන කාලය වසර තුනකි. අනතුරුව අග්ගබෝධිගේ සහෝදරයා වූ පළමුවන සේන රජු ක්‍රි. ව. 833 දී රජකමට පත් විය. පළමුවන සේන රජුගේ පාලන කාලය වසර විස්සකි. ඔහුගේ පාලන කාලයේ මුල් භාගයේ දී ලංකාවට පාණ්ඩ්‍ය ආක්‍රමණයක් එල්ල විය. මේ කාලයේ දී දකුණු ඉන්දියාවේ

පාණ්ඩ්‍ය රාජ්‍ය බලවත් වෙමින් පැවතිණි. ශ්‍රී මාර ශ්‍රී වල්ලභ නම් පාණ්ඩ්‍ය රජු විශාල හමුදාවක් සමග මෙරට ආක්‍රමණය කළ විට පළමුවන සේන රජුගේ හමුදාව පරාජයට පත් විය. සේන රජු වෙනුවෙන් සටන් බිමට ගිය රජුගේ සහෝදරයෙකු වූ යුව රජු මහින්ද කුමරු හා ආදිපාද කස්සප කුමරු ද සටනේ දී මියගොස් ඇත. තම හමුදාව පරාජයට පත් වීමත් සමග පළමුවන සේන රජු ආරක්ෂාව පතා මලය ප්‍රදේශයට පලා ගියේ ය.

අනුරාධපුර නගරයට ඇතුළු වූ පාණ්ඩ්‍ය හමුදාවේ එම නගරය මුළුමනින් ම කොල්ල කෑහ. පසුව පාණ්ඩ්‍ය රජු හා සේන රජු අතර සාම ගිවිසුමක් ඇති වූ හෙයින් පාණ්ඩ්‍යයෝ සේන රජුට නැවත රාජ්‍ය පවරා ආපසු ඉන්දියාවට ගියහ. මේ ආක්‍රමණයේ අරමුණ ලංකාව යටත් කර ගැනීමට වඩා වටිනා වස්තුව කොල්ලකෑම බව පෙනේ. නැවත අගනුවරට පැමිණි පළමුවන සේන රජු ආක්‍රමණික හමුදාව අතින් විනාශ වූ ප්‍රදේශ යළි යථා තත්ත්වයට පත් කිරීමට වෙහෙසුණි. ඊට අමතරව රිටිගල ආරාමය, ජේතවනාරාමය, අභයගිරිය වැනි විහාරාරාම ආශ්‍රිතව නව ඉදි කිරීම් රැසක් ද කරවා තිබේ.

රූපය 2.1 රිටිගල පෙන්නම

රජුගේ සහෝදරයන් දෙදෙනෙකු පාණ්ඩ්‍යයන් හා කළ සටනෙන් මිය ගිය හෙයින් තවත් සහෝදරයෙකු වූ උදය කුමරු යුව රජකමට පත් කෙරිණි. එහෙත් උදය කුමරු ටික කලකින් කිසියම් රෝගයකින් මිය ගියේ ය. මේ නිසා ඉහත සටනේ දී මිය ගිය කස්සප කුමරුගේ වැඩිමහල් පුත්‍ර වූ සේන කුමරුන් යුව රජ තනතුරට පත් කොට රැහුණේ පාලන කටයුතු භාර කෙරිණි.

දෙවන සේන රජතුමා

දෙවන සේන යනු පළමුවන සේන රජුගේ සහෝදරයෙකු වූ පාණ්ඩ්‍ය ආක්‍රමණයේ දී මිය ගිය ඉහත කී කස්සප ආදිපාදයන්ගේ පුතෙකි. පළමුවන සේන රජුගේ අභාවයෙන් පසුව එවකට යුව රජ තනතුර දරමින් සිටි දෙවන සේන රජකමට පත් විය. ඔහුගේ රාජ්‍ය කාලය වසර තිස්පහක් (ක්‍රි. ව. 853 - 887) පමණ වන අතර එම කාලය තුළ රටේ සාමය පැවතුණි. දේශපාලන වශයෙන් පැවති සාමකාමී තත්වය නිසා රටේ පැරණි ශ්‍රී විභූතිය නැවත ඇති කරමින් ආර්ථික හා ශාසනික ක්ෂේත්‍රයේ විශාල වැඩ කොටසක් කිරීමට දෙවන සේන රජුට හැකියාව ලැබුණි.

පළමුවන සේන රජුගේ කාලයේ දී සතුරු ආක්‍රමණ නිසා විනාශ වූ සියල්ල යළි ගොඩනැගීමේ කටයුතු දෙවන සේන රජු විසින් සම්පූර්ණ කරන ලදී. ශාසනික විරස්ථිතිය සඳහා සිදු කළ සේවයට අමතරව මිහින්තලේ රෝහලක් කර වීම, මහවැලි ගඟේ මණමේකලා (මිනිපේ) නම් ප්‍රදේශයේ අමුණක් අලුත්වැඩියා කරවීම, මින්නේරිය වැවේ සොරොච්චක් තැනවීම ආදිය දෙවන සේන රජුගේ මහජන ශුභ සිද්ධියට අදාළ කටයුතුවලට උදහරණ වේ.

දෙවන සේන රජු පාණ්ඩ්‍ය රාජධානිය ආක්‍රමණය කිරීම ඔහුගේ රාජ්‍ය කාලයේ කැපී පෙනෙන සිදුවීමකි. පළමුවන සේන රජුගේ කාලයේ පාණ්ඩ්‍යයන් මෙරට ආක්‍රමණය කොට වස්තුව පැහැරගෙන යාම ගැන මේ රජුගේ සිතේ වේදනාවක් තිබෙන්නට ඇත. එබැවින් සිදු වූ අපකීර්තිය මකා දමා පාණ්ඩ්‍යයන් පැහැරගෙන ගිය වස්තුව යළි මෙරටට රැගෙන ඒමට එතුමා අවස්ථාවක් සොයමින් සිටියා විය හැකි ය. පාණ්ඩ්‍ය කුමරෙකු වූ දෙවන වරගුණවර්මන් කුමාරයා පාණ්ඩ්‍ය රාජ්‍යයේ සටනක් සඳහා ආධාර ඉල්ලාගෙන මෙරටට පැමිණීම නිසා ඔහුගේ සහය ද ලබා ගෙන පාණ්ඩ්‍ය රාජධානිය

රූපය 2.2 මිහින්තලේ පැරණි රෝහල් භූමියේ නටබුන්

ආක්‍රමණය කිරීමට දෙවන සේන රජුට අවස්ථාව ලැබුණි.

දෙවන සේන රජු තම දක්ෂ සෙන්පතියෙකු වූ කුට්ඨක සෙනෙවියාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් යුත් බලවත් හමුදාවක් පාණ්ඩ්‍ය දේශය ආක්‍රමණයට යැවීය. පාණ්ඩ්‍ය හමුදාව හා ලාංකික හමුදාව අතර ඇති වූ සටනෙන් පාණ්ඩ්‍ය හමුදාවේ පරාජයට පත් වූහ. පාණ්ඩ්‍ය අගනුවර වූ මදුරාපුරය වටලා ලාංකික හමුදාව එල්ල කළ ප්‍රහාරයේ දී ශ්‍රී මාර ශ්‍රී වල්ලභ නම් පාණ්ඩ්‍ය රජු ද මරණයට පත් විය. අනතුරුව දෙවන සේන රජුගේ නියෝජිතයෙකු වශයෙන් වරගුණවර්මන් කුමාරයා ලාංකික හමුදාව විසින් පාණ්ඩ්‍ය සිංහාසනයට පත් කරන ලදී. මෙහි දී පාණ්ඩ්‍යයන් ලංකාවෙන් පැහැරගෙන ගොස් තිබූ වස්තුව පමණක් නොව පාණ්ඩ්‍යයන්ගේ වස්තු සම්භාරයක් ද රැගෙන ලාංකික හමුදාවේ ජයග්‍රාහී ලීලාවෙන් යළි මෙරටට පැමිණියහ. දෙවන සේන රජු ලැබූ මෙම ජයග්‍රහණය ගැන මෙරට සෙල්ලිපි කිහිපයක සඳහන් වේ. අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික්කයේ පිහිටි ඉරිපින්නියාව නම් ස්ථානයෙන් ලැබුණු සෙල්ලිපියක කුට්ඨා සෙනවිරදුණන් යනුවෙන් සඳහන් වනුයේ පාණ්ඩ්‍ය ආක්‍රමණය මෙහෙයවූ කුට්ඨක සෙනෙවියා ගැන බව පැහැදිලි ය.

රාජ්‍ය පාලන සංවිධානය

මධ්‍ය පාලනය

රජු හා රජුට සහාය වූ නිලධාරීන් පිරිසක් මගින් රට පුරා බල පැවැත්වෙන ලෙස සංවිධානය වී තිබූ පාලන තන්ත්‍රය මධ්‍ය පාලනය ලෙස සැලකිය හැකි ය. රජකුමා මධ්‍ය පාලනයේ ප්‍රධානියා විය. එක් රජ කෙනෙකුට පසුව ඊළඟ රජු බලයට පත් වූයේ රජකම උරුම වීමේ සාම්ප්‍රදායික ක්‍රමයකට අනුව ය. අනුරාධපුර යුගයේ දී බහුල වශයෙන් පැවති රජකම උරුම වීමේ ක්‍රම දෙකක් තිබුණි.

- ✦ පියාගෙන් පසුව පුතාට රජකම උරුම වීම

උදාහරණය : පණ්ඩුකාභය රජුගෙන්

පසුව එතුමාගේ පුත් මුට්ඨිවට රජකම උරුම වීම

- ✦ වැඩිමහල් සහෝදරයාගෙන් පසුව බාල සහෝදරයාට රජකම උරුම වීම

උදාහරණය: දුටුගැමුණු රජුගෙන් පසුව එතුමාගේ සහෝදර සද්ධාතිස්ස කුමරුට රජකම උරුම වීම

අනාගත රජකම උරුම කුමරාට ළමා අවදියේ දී හොඳ අධ්‍යාපනයක් ලබා දීමට රජවරු සැලකිලිමත් වූහ. භාෂාව හැදෑරීම හා ලේඛන කටයුතු පිළිබඳ ශාස්ත්‍රීය අධ්‍යාපනය ලබා දෙන ලද්දේ බොහෝ විට හික්ෂුන් වහන්සේලා විසිනි. පාලකයෙකුට එකල අවශ්‍ය වූ කඩු ශිල්පය, දුනු ශිල්පය වැනි ශිල්පීය අධ්‍යාපනය ඒ ඒ විෂය ප්‍රවීණයන් යටතේ සිදු විය.

නව රජ කෙනෙකු බලයට පත් වූ පසුව අභිෂේක උත්සවයක් පැවැත්වීමේ සිරිතක් තිබුණි. රජෙකුගේ අභිෂේකය යනු ඔහුගේ වගකීම නිත්‍යනුකූලව භාර ගැනීම වැනි අවස්ථාවකි.

රටේ මධ්‍ය පාලනයේ ඉහළ ම තැනැත්තා රජු වූ බැවින් ඔහුට අයත් කාර්යයන් රැසක් තිබුණි. පහත සඳහන් කටයුතු එබඳු කාර්යයන්ට උදාහරණ වේ.

- ★ රටේ නීතිය හා සාමය පවත්වාගෙන යාම.
- ★ බාහිර හා අභ්‍යන්තර සතුරු උවදුරු වලින් රට ආරක්ෂා කර ගැනීම.
- ★ මධ්‍ය පාලනයට හා ප්‍රදේශීය පාලනයට අවශ්‍ය නිලධාරීන් පත් කිරීම.
- ★ රටේ ආර්ථික කටයුතු හැසිරවීම හා අයබදු පැන වීම.
- ★ අධිකරණ කටයුතු මෙහෙය වීම.

රාජ්‍ය පාලන කටයුතුවල දී රජුට සහාය වූ නිලධාරීන් පිරිසක් සිටියහ. යුවරජු (අනාගත රජකම උරුම තැනැත්තා), සේනාපති, භාණ්ඩාගාරික, මහා ලේඛක (ලේඛන කටයුතු භාර ප්‍රධානියා) එම නිලධාරී පිරිස අතර කැපී පෙනුණි. රජුට සහාය වූ මෙබඳු නිලධාරීන්ගෙන් සමන්විත රාජ සභාවක් පැවතුණි. රටේ වැදගත් ප්‍රශ්න සාකච්ඡා කිරීම සඳහා රජුගේ ප්‍රධානත්වයෙන් රාජ සභාව රැස් වූ බව නිසැක ය. අනුරාධපුර යුගයේ ඇතැම් ශිලා ලිපිවල ‘අදෙකවරු’ නම් නිලධාරීන් පිරිසක් ගැන සඳහන් වේ. මෙය සංස්කෘත භාෂාවේ අධ්‍යක්ෂ යන්නට සමාන පදයකි.

‘අග අදෙක’ අශ්ව අධ්‍යක්ෂ (අශ්වයන් පිළිබඳ කාර්යාංශයේ ප්‍රධානියා)

‘අති අදික’ හස්ති අධ්‍යක්ෂ (ඇතුන් පිළිබඳ කාර්යාංශයේ ප්‍රධානියා)

ඉහත උදාහරණවලින් දැක්වෙන අදෙක/අදික යන නිලධාරීන් ඒ ඒ දෙපාර්තමේන්තු හෙවත් කාර්යාංශ භාර ප්‍රධානීන් ලෙස සැලකිය හැකි ය.

මානවමිම රජු බලයට පත් වීමට පෙර රටේ අභ්‍යන්තර ගැටුම් පැවති සමයේ දී සාම්ප්‍රදායික රාජ්‍ය උරුමය නොසලකා ඇතැම් අය බලය ලබා ගෙන ඇත. එහෙත් මානවමිම පෙළපත බලයේ සිටි කාලයේ දී පැරණි රාජ්‍ය උරුම ක්‍රමය නැවත යථා පරිදි ක්‍රියාත්මක විය. මේ යුගයේ ඇතැම් රජවරු ශිලා ලිපි පිහිටුවීමේ දී තමා ඇපා (ආදිපාද) මාපා (මහාදිපාද) පදවි දරමින් පිළිවෙලින් රජ පැමිණි බව කියා තිබේ. ඇපා, මාපා වැනි ඉහළ තනතුරු වලට පත් වූයේ රජ පවුලේ කුමාරවරුන් ය. මේ නිසා එම තනතුරු දැරීමෙන් අනාගත රාජ්‍ය පාලනයට අවශ්‍ය පුහුණුවක් ලැබුණු බව පෙනේ.

ප්‍රදේශීය පාලනය

අනුරාධපුර යුගයේ දී රාජ්‍ය මැනවින් සංවිධානය වූ පරිපාලන ඒකකවලට බෙදා තිබුණි. රජුගේ ප්‍රධානත්වයෙන් පැවති මධ්‍යගත පාලනයට අමතරව ඒ ඒ ප්‍රදේශ භාර

නිලධාරීන් මගින් ප්‍රදේශීය පාලනය ක්‍රියාත්මක විය. රටේ අගනුවර වූ අනුරාධපුර නගරය අවට ප්‍රදේශ උතුරු, දකුණු, නැගෙනහිර හා බස්නාහිර වශයෙන් දිසා අනුව කොටස්වලට බෙදා තිබුණි. මීට අමතරව රට හෙවත් රටිය යනුවෙන් හැඳින් වූ පරිපාලන ප්‍රදේශ පැවතුණි. මේවායේ පරිපාලන කටයුතු මෙහෙයවූ නිලධාරීන් රටලදු හෙවත් රටලද්දන් වශයෙන් හැඳින්විණි.

අගනුවරට බැහැරින් පිහිටි ප්‍රදේශ, මලය රට, මායා රට හා රුහුණ වශයෙන් වෙන වෙනම පරිපාලන නිලධාරීන් යටතේ පැවතුණි. රාජ්‍යයේ කුඩා ම පරිපාලන ඒකකය ගම් විය. අනුරාධපුර යුගයේ මුල් කාලයේ ගම් පාලනය කළ පිරිස ගම්ක යනුවෙන් හඳුන්වා ඇත. අනුරාධපුර යුගය අවසාන භාගයේ දී ගම් පාලනය කළ අය ගම්ලද්දන් ලෙස හඳුන්වා තිබේ.

රාජ්‍යය ප්‍රතිපත්ති හා සමාජ ශූභසාධනය

රාජ්‍යය ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාත්මක කිරීමේ දී පහත සඳහන් කරුණු කෙරෙහි අනුරාධපුර යුගයේ සිටි රජවරු විශේෂ සැලකිල්ලක් දැක්වූහ.

- ★ රටේ ආරක්ෂාව සැලසීම
- ★ නීතිය හා සාමය පවත්වාගෙන යාම
- ★ ආර්ථික ශූභසිද්ධිය ඇති කිරීම
- ★ ශාසනික අභිවෘද්ධියට කටයුතු කිරීම

මානවමිම පෙළපත බලයේ සිටි කාලයේ දී ද මෙම මූලික ප්‍රතිපත්ති එලෙස ම ක්‍රියාත්මක වූ බව පෙනේ.

රටේ ආරක්ෂාව සැලසීම

රටේ ආරක්ෂාව සැලසීමේ දී රජුගේ සේනාපති, හමුදාව හා ප්‍රදේශීය අධිපතියෝ රජුට සහාය වූහ. අනුරාධපුර යුගය මුල් භාගයේ දී රජුගේ හමුදාව ඇත්, අස්, රිය,

පාබල යන වතුරංගනී සේනාවන්ගෙන් සමන්විත විය. මානවමිම පෙළපත බලයේ සිටි කාලයේ දී ද රජුට ශක්තිමත් හමුදාවක් සිටි අතර දකුණු ඉන්දියානු හේවායන්ගෙන් සමන්විත වැටුප් ලැබූ හමුදා පිරිසක් ද ඒ අතර සිටි බව පෙනේ.

ලංකාවේ රජවරු නගර නිර්මාණය කිරීමේ දී ඒවායේ ආරක්ෂාව ගැන සැලකිලිමත් වූහ. අනුරාධපුර නගරය ආරම්භයේ සිට ම නගර ප්‍රකාර, වාසල් දෙරටු ආදී පූර්ව ආරක්ෂක සංවිධාන සහිතව ගොඩනගා තිබුණි.

දේශීය හෝ විදේශීය සතුරු උවදුරුවලට මුහුණ දීමේ දී බලකොටු ඉදි කිරීම හා ආරක්ෂක ස්ථානවල මුරකාවල් යෙදීම ද ආරක්ෂක උපාය මාර්ගයක් වශයෙන් පැවතුණි.

නීතිය හා සාමය පවත්වාගෙන යාම

අනුරාධපුර යුගයේ දී රට තුළ හොඳ නීති පද්ධතියක් ක්‍රියාත්මකව පැවති බව පෙනේ. මානවමිම පෙළපත බලයේ සිටි කාලයට අදාළව මෙම නීති රීති කියා පාන ශිලා ලිපි රැසක් හමු වී තිබේ. එම නීති පද්ධතිය තුළ,

- ✘ ඉඩම් භුක්තිය පිළිබඳ නීති
- ✘ වෙළෙඳාම පිළිබඳ නීති
- ✘ කෘෂිකර්මය හා බදු සම්බන්ධ නීති
- ✘ අපරාධ නීති

වශයෙන් නීති වර්ග රැසක් පැවතුණි.

ක්‍රි. ව. 10 සියවසට අයත් වේවැල්කැටිය ශිලා ලිපිය එකල පැවති නීති රීති ගැන සඳහන් ඉතා වැදගත් ලේඛනයකි. දසගම් පාලනයට හා අපරාධ නඩු විසඳීමට අදාළ නීති රැසක් එම ශිලා ලිපියෙන් විස්තර කෙරේ. ස්ථාන කිහිපයකින් මෙම ශිලා ලිපියේ පිටපත් කිහිපයක් හමු වී තිබීමෙන් රජයේ නීති රීති මහජනතාවට දැන ගැනීමට සලස්වා ඇති බව පැහැදිලි වේ.

අනුරාධපුර යුගය අවසාන භාගයේ දී රජවරු හෝ උසස් නිලධාරීන් යම් යම් පුද්ගලයන්ට හා ආයතනවලට විශේෂ බලතල හා වරප්‍රසාද පවරා දීමේ දී ‘අන්තානි කණු’ වල ලියූ ලේඛන මගින් මහජනතාව දැනුවත් කිරීමට කටයුතු කර ඇත. මේ අනුව අන්තානි කණු යනු රාජකීය දීමනා පිළිබඳ සඳහන් ශිලා ලිපි විශේෂයකි.

ආර්ථික ශුභසිද්ධිය

රටේ ආර්ථික ශුභසිද්ධියට අදාළව දැනුම් පාලනයක් පවත්වාගෙන යාම අතීතයේ මෙරට රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්තිය විය. අනුරාධපුර යුගයේ රජවරු වැව් හා වාරි මාර්ග තැනවීම, ඒවා නඩත්තු කිරීම ගැන මහත් උනන්දුවෙන් කටයුතු කළේ එය මහජන ශුභ සිද්ධියට අත්‍යවශ්‍ය බැවිනි.

පාලන කටයුතුවල දී මෙන් ම අය බදු පැනවීමේ දී ද ‘පෙර සිරිත’ අනුව ක්‍රියා කිරීමට රජුට සිදු විය. ‘පෙර සිරිත’ යනු කලින් රජවරුන් අනුගමනය කළ පිළිගත් ප්‍රතිපත්තිය වේ. ‘පෙර සිරිත’ අනුගමනය කිරීම කොතරම් වැදගත් ද යත් අනුරාධපුර යුගය අග භාගයේ ඇතැම් රජවරු තමන් ‘පෙර සිරිත’ නො ඉක්මවා ක්‍රියා කළ බව ශිලා ලිපිවල ලියා තැබූහ.

මානවමිම පෙළපතේ පාලන අවදිය වන විට රට තුළ හොඳ මූල්‍ය කළමනාකරණ ප්‍රතිපත්තියක් පැවැති බවට සාක්ෂි තිබේ. හතරවන මිහිඳු රජුගේ (ක්‍රි. ව. 956 - 972) මිහින්තලේ පුවරු ලිපිය එකල පැවති මූල්‍ය කළමනාකරණය පිළිබඳ ඉතා වැදගත් ලේඛනයකි. මිහින්තලේ විහාරයෙහි අභ්‍යන්තර පාලනය හා හික්ෂුන් වහන්සේලා පිළිපැදිය යුතු සිරිත් විරිත් ගැන එම ලිපියේ සඳහන් වේ. ලිපියේ දැක්වෙන ආකාරයට විහාරයට දිනපතා ලැබෙන ආදායම ලේඛනයක සටහන් කළ යුතු වේ. එසේ ම විහාරයේ කටයුතුවලට දිනපතා වැය වෙන මුදල පඤ්චකා පොතේ (පාස්පොතෙහි) ලියා අදාළ නිලධාරීන්ගෙන් අත්සන් ලබාගෙන මුද්‍රිත පෙට්ටියෙහි තැබිය යුතු ය.

රූපය 2.3 හතරවන මිහිදු රජුගේ මිහින්තලේ පුවරු ලිපිය

මාසය අවසානයේ දී මාසයේ වියදම වෙන ම අත්පොතකට ගෙන දෛනික ලේඛන ඉවත් කළ යුතු වේ. මාස දෙළහ අවසානයේ දී ඒ ඒ වියදම ලේකම් පොතේ ලියා හික්ෂුන් වහන්සේලා ඉදිරියේ කියවා අනුමැතිය ලබා ගත යුතු ය.

මේ අනුව විහාරයේ අය වැය පිළිබඳ දෛනිකව හා මාසිකව වාර්තා තබා වර්ෂය අවසානයේ වාර්ෂික අය වැය ලේඛනයක් සැකසූ බව පෙනේ.

අනුරාධපුර යුගයේ රජවරු සමාජ ශූභ සාධනය ගැන ද විශේෂ උනන්දුවක් දැක්වූහ. ඒ පිළිබඳ උදහරණ කිහිපයක් පහත දැක්වේ.

- ✘ බුද්ධදස රජතුමා සෑම ගම් දහයකට ම වෛද්‍යවරයෙකු බැගින් පත් කොට වෛදහල් කරවීම.
- ✘ පළමුවන උපතිස්ස රජු අන්ධයන් හා රෝගීන් සඳහා ආරෝග්‍ය ශාලා හා දාන ශාලා පිහිටුවීම.
- ✘ පළමුවන උදය රජු පොළොන්නරුව හා පදවියේ ආරෝග්‍ය ශාලා පිහිටුවා ඒවායේ නඩත්තුවට ගම් බිම් පිදීම.

- ✘ පස්වන කස්සප රජු වසංගත රෝගීන්ට සාක්තුව පිණිස අනුරාධපුරයේ ආරෝග්‍යශාලා තනවා නගරයේ වෛදහල් පිහිටුවීම.

ශාසනික අභිවෘද්ධිය

බුදු දහම මෙරටට ලැබීමෙන් පසු සෑම රජ කෙනෙකු ම පාහේ බුද්ධ ශාසනයේ යහපත වෙනුවෙන් කටයුතු කිරීම මෙරට ඉතිහාසයේ කැපී පෙනෙන ලක්ෂණයකි. හික්ෂුන් වහන්සේලා රාජ්‍ය අනුශාසකයන් ලෙස කටයුතු කළ බැවින් රජු හා ශාසනය අතර හොඳ සබඳතාවක් පැවතුණි. මේ නිසා විහාරාරාම තැනවීම, ඒවායේ නඩත්තුවට අවශ්‍ය ගම් බිම් ප්‍රදානය, හික්ෂු අධ්‍යාපන කටයුතු සඳහා පිරිවෙන් පිහිටුවීම ඇතුළු ශාසනයේ උන්නතිය වෙනුවෙන් ගත හැකි සෑම ක්‍රියාමාර්ගයක් ම ගැනීමට රජවරු කටයුතු කළහ.

*** කලාපීය දේශපාලන ප්‍රවණතා හා විදේශ ප්‍රතිපත්තිය**

අනුරාධපුර යුගය අග භාගය වන විට දකුණු ඉන්දියාවේ දේශපාලන තත්ත්වය මෙරට දේශපාලන කටයුතු කෙරෙහි බලපාන සාධකයක් බවට පත් විය. මේ නිසා දකුණු ඉන්දියාවේ දේශපාලන තත්ත්වය ගැන මෙහි දී කෙටියෙන් විමසා බැලීම වැදගත් වේ.

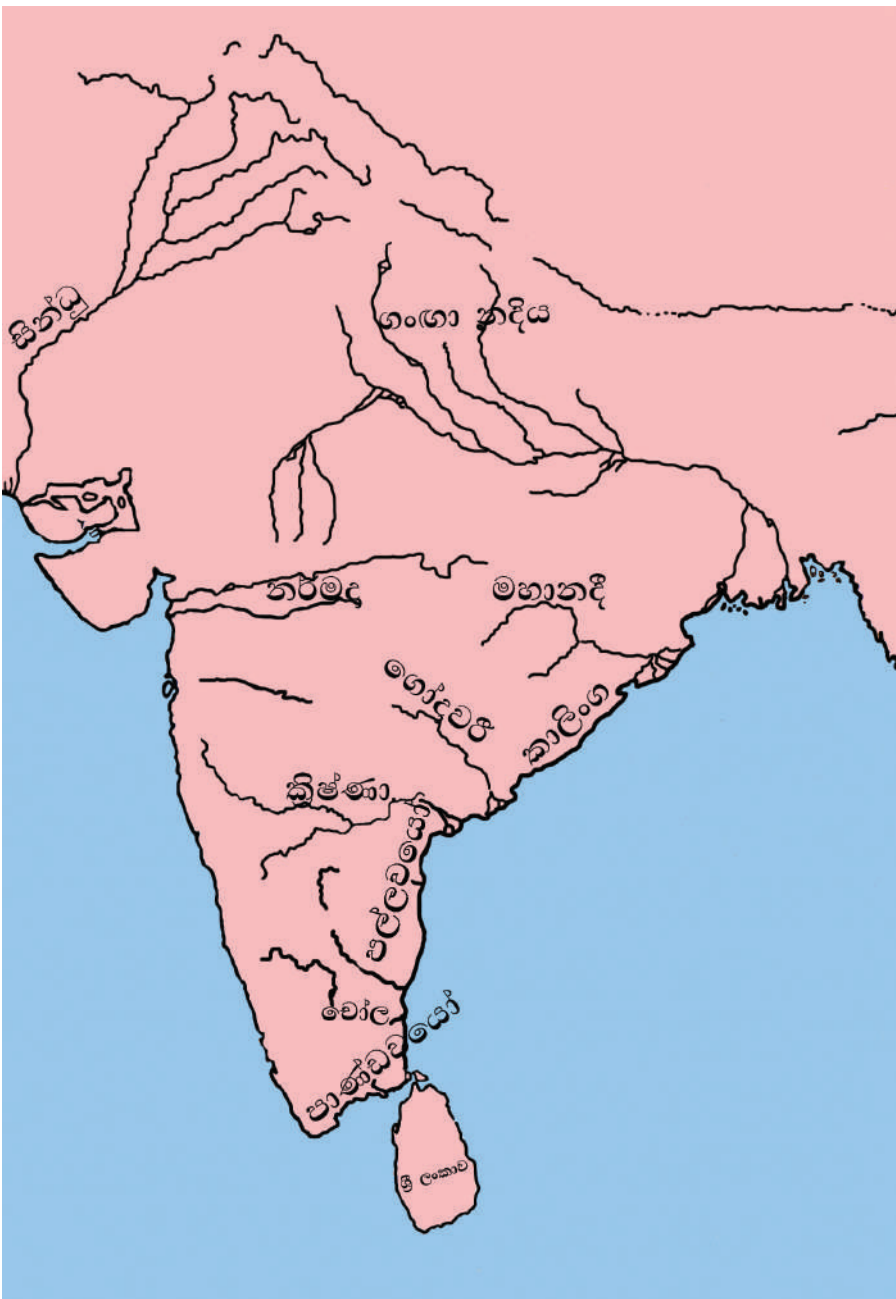
මේ කාලයේ දී ලංකාව කෙරෙහි සෘජු බලපෑම් එල්ල කළ දකුණු ඉන්දියානු රාජධානි තුනක් තිබුණි.

▶▶ පාණ්ඩ්‍ය රාජ්‍ය

දකුණු ඉන්දියාවේ නැගෙනහිර වෙරළ ආසන්නයේ ලංකාවට ඉතා සමීපව පාණ්ඩ්‍ය රාජ්‍ය පිහිටා තිබුණි. ක්‍රි.ව 6 වන සියවස අවසාන කාලයේ සිට පාණ්ඩ්‍ය රාජ්‍ය බලවත් වූ අතර ලංකාවට ද එහි බලපෑම් එල්ල විය. මදුරාපුරය පාණ්ඩ්‍ය රාජ්‍යයේ අගනුවර විය.

▶▶ චෝල රාජ්‍යය

පාණ්ඩ්‍ය රාජ්‍යයට උතුරෙන් දකුණු ඉන්දියානු නැගෙනහිර වෙරළට ආසන්නව මෙම රාජ්‍ය පිහිටා තිබුණි. වර්තමාන තන්ජේරය අගනුවර කරගත් චෝලයෝ ඇතැම් අවස්ථාවල පාණ්ඩ්‍ය රාජ්‍යයට ද එරෙහිව ආක්‍රමණ දියත් කළහ. ක්‍රි. ව. 9 වන සියවස හා 10 සියවසේ දී චෝලයෝ ප්‍රබල රාජ්‍යයක් පිහිටුවා අධිරාජ්‍ය බලයක් ගොඩනැගූහ. අනුරාධපුර රාජධානිය බිඳ වැටුණේ ද රාජ රාජ හා රාජේන්ද්‍ර නම් චෝල රජවරුන් එල්ල කළ ආක්‍රමණවලිනි.

සිතියම 2.1 ශ්‍රී ලංකාවට ආසන්න දකුණු ඉන්දියානු රාජ්‍ය

▶▶ පල්ලව රාජ්‍යය

දකුණු ඉන්දියාවේ චෝල රාජ්‍ය පැවති භූමියට උතුරෙන් පල්ලව රාජධානිය පිහිටා තිබුණි. කාංචිපුරය, පල්ලව රාජ්‍යයේ අගනුවර විය. දකුණු ඉන්දියාවේ මුල්වරට විශාල අධිරාජ්‍ය බලයක් ගොඩනැගුවේ ද පල්ලවයන් ය. ක්‍රි. ව. 7 සියවස වන විට පල්ලවයන් ශක්තිමත් බලයක් ගොඩනගා

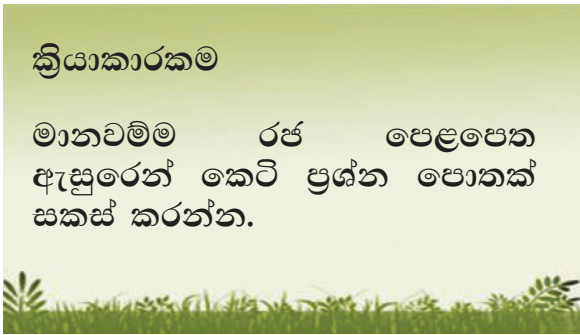
තිබූ අතර 9 වන සියවස පමණ දක්වා පල්ලව බලය පැවතුණි.

දකුණු ඉන්දියාවේ පැවති මෙම දේශපාලන තත්ත්වයට මුහුණ දීමේ දී ලංකාවේ රජවරු පාණ්ඩ්‍යයන්ට එරෙහිව පල්ලවයන් සමග ද වෝල බලයට එරෙහිව පාණ්ඩ්‍යයන් සමග ද එකමුතුව කටයුතු කළහ. රාජ්‍යවලට වැනි තවත් භාරතීය රාජ්‍ය පැන නැගුණු විට එම රාජ්‍ය සමග සමගියෙන් කටයුතු කිරීමෙන් මෙරට රජවරු ආක්‍රමණ වලක්වා ගැනීමට උත්සාහ කළහ. ලංකාවේ රජවරුන් කෙතරම් උපායශීලීව කටයුතු කළත් ඉන්දියාවේ එක් එක් රාජධානි අතර පැවති තරගයන් බලය ව්‍යාප්ත කර ගැනීමේ උත්සාහයන් නිසා අනුරාධපුර යුගයේ අග භාගයේ දී දකුණු ඉන්දියානු ආක්‍රමණ කිහිපයක් මෙරටට එල්ල විය.

මානවම්ම රජ පෙළපත යටතේ අනුරාධපුර රාජධානිය සෞභාග්‍යමත්ව පැවතියත් පස්වන මිහිඳු රජුගේ කාලය (ක්‍රි. ව. 982 -1017) වන විට මධ්‍ය පාලනය දුර්වල වී අභ්‍යන්තර ගැටුම් උත්සන්නව පැවතුණි. වරින් වර ගෙන්වූ දකුණු ඉන්දියානු හමුදාවන් ඒ වන විට අනුරාධපුර නගරය තුළ සිට ඇත. රටේ ආර්ථිකය දුර්වල වී තිබුණු බැවින් එකී හමුදාවට වැටුප් ගෙවීමටත් රජුට හැකියාවක් නො තිබුණි. මේ නිසා දකුණු ඉන්දියානු හමුදාව රජ වාසල වටලා තිබේ. පස්වන මිහිඳු රජු ආරක්ෂාව පතා රුහුණු රටට පලා ගියේ ය. ලංකාවේ පැවති මේ දුර්වල දේශපාලන වාතාවරණය ඉන්දියාවට ආරංචි වී රාජ රාජ නම් වෝල අධිරාජ්‍යයා මෙරට ආක්‍රමණය කළේ ය. දිවයිනට පැමිණි වෝලයෝ අනුරාධපුරය, පොළොන්නරුව ඇතුළු රජරට ප්‍රදේශ රැසක් අල්ලා ගත්හ. අනතුරුව පොළොන්නරුව තම අගනුවර කර ගත් ඔවුහු වෝල අධිරාජ්‍යයේ කොටසක් වශයෙන් රජරට ප්‍රදේශ පාලනය කළහ.

මෙපරිද්දෙන් ශත වර්ෂ 14ක පමණ කාලයක් සමෘද්ධිමත් වූ ද අභිමානවත් වූ ද ශිෂ්ටාචාරයකට පදනම සැපයූ අනුරාධපුර රාජධානිය වර්ෂ 1017 දී බිඳ වැටුණි. මෙසේ වසර 70කට අධික කාලයක් වෝල පාලනය යටතේ පැවති රජරට විශාල ප්‍රදේශයක් එම

පාලනයෙන් මුදවාගෙන ලාංකිකයන්ගේ අභිමානය නැවත ගොඩ නගන ලද්දේ පළමුවන විජයබාහු රජතුමා විසිනි.

මහා විජයබාහු රජතුමා (1055 -1110)

පළමුවන විජයබාහු රජතුමා හෙවත් මහා විජයබාහු රජතුමා ලංකා ඉතිහාසයේ එන ශ්‍රේෂ්ඨ පාලකයෙකි. විජයබාහු රජතුමා රජ වීමට පෙර කුඩා අවධියේ දී කිත්ති යන නමින් හැඳින්විණි. කුමරුගේ පියා මහාසාමි මොග්ගල්ලාන ය. මව ලෝකිතා දේවිය යි. මේ රජතුමා ගැන හැඳෑරීමේ දී වැදගත්වන මූලාශ්‍රය කිහිපයක් පහත දැක්වේ.

- ★ මහාවංසය
- ★ පනාකඩුව තඹ සන්නස
- ★ අඹගමුව ශිලාලිපිය

ක්‍රි. ව. 1017 දී දකුණු ඉන්දියාවේ වෝල අධිරාජ්‍යයේ පාලකයා වූ පළමුවන රාජේන්ද්‍ර රජු ලංකාව ආක්‍රමණය කර පස්වන මිහිඳු රජතුමා සිරකරුවෙකු ලෙස වෝල දේශයට රැගෙන ගියේ ය. එතැන් සිට ක්‍රි. ව. 1070 දක්වා රජරට පාලනය කරන ලද්දේ වෝල පාලකයන් විසිනි. මේ අවධියේ දී වෝලයින් මෙරට රාජ්‍යයට උරුමකම් කී කුමාරවරුන් සොයමින් මරණයට පත් කිරීමට උත්සාහ දරා ඇත. පස්වන මිහිඳු රජුගේ පුත් කස්සප (වික්‍රමබාහු) සොයා මරා දැමීමට කීප වරක්ම වෝලයන් දූරු උත්සාහය අසාර්ථක විය.

පස්වන මිහිඳු රජතුමා ක්‍රි. ව. 1029 දී වෝල දේශයේ දී මිය ගියේ ය. එයින් පසුව ලාංකිකයෝ රුහුණු රට මුල් කරගෙන වෝල විරෝධී ව්‍යාපාරයක් ආරම්භ කළහ.

මේ කාලයේ දී තමන්ට විරුද්ධව රුහුණේ දේශපාලන බලයක් ගොඩනැගීම වැළැක්වීමට චෝලයන් උපායශීලීව කටයුතු කර තිබේ. එහි දී චෝලයන් අනුගමනය කළ උපායන් කිහිපයක් පහත දැක්වේ.

- ✘ වරින් වර පොළොන්නරුවේ සිට රුහුණට කඩා වැදී සම්පත් විනාශ කිරීම
- ✘ රාජ්‍ය උරුමකරුවන් ඝාතනය කිරීම

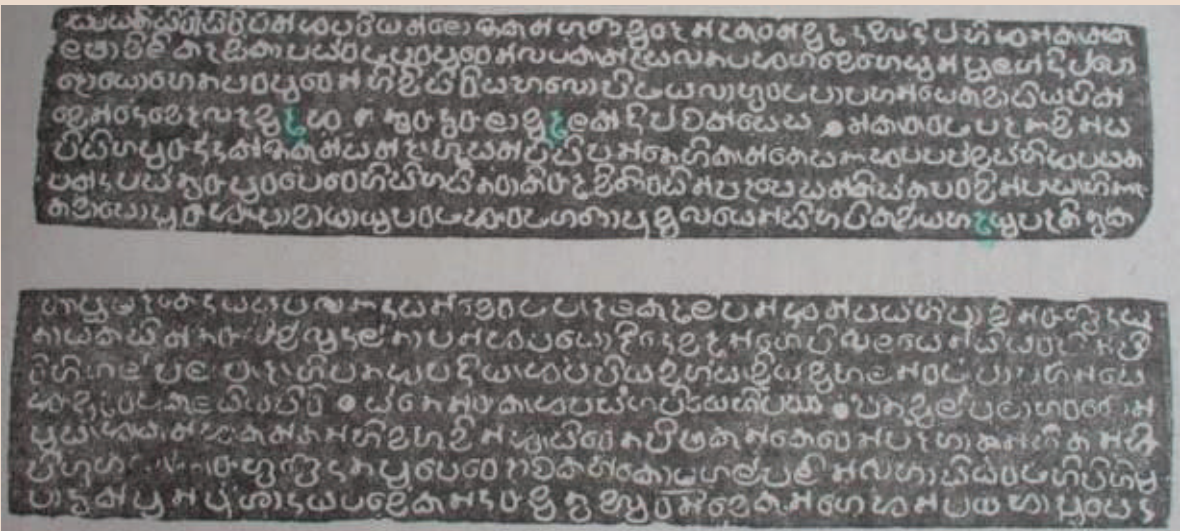
මෙමගින් රෝහණය දේශපාලන වශයෙන් අස්ථාවර කිරීමට චෝලයන් උත්සාහ ගත් බව පෙනේ. විජයබාහු රජු රුහුණේ බලය ලබා ගැනීමට පෙර එම ප්‍රදේශයේ පාලකයන් අතර ද එක්සත්කමක් නොතිබුණි. එම තත්ත්වයෙන් ද චෝලයෝ වාසි ලබා ගත්හ.

විජයබාහු රුහුණේ පාලකයා වීම

විජයබාහු රජුට ඔහුගේ ළමා කාලයේ සිට ම උපකාර කළ ප්‍රභූවරයෙක් සිටියේ ය. රුහුණේ සිත්තරු බිම් බුද්දල්නා හෙවත් බුද්ධරාජ යනු එකී ප්‍රභූවරයා වේ. බුද්ධරාජ කිත්ති කුමරු ඇතුළු රජ පවුලට ආරක්ෂාව සපයමින් සතුරන්ට එරෙහිව සටන් මෙහෙයවමින් කුමරුට රුහුණේ බලය ලබා ගැනීමට බොහෝ උපකාර කළේ ය. බුද්ධරාජ සෙන්පතිගේ සේවය ගැන පනාකඩුව තඹ සන්නසේ තොරතුරු සඳහන් ය. විජයබාහු රජුගේ චරිතය දෙස බලන විට ළමා කාලයේ සිට ම සතුරන්ගෙන් රට නිදහස් කර ගැනීමේ දැඩි අධිෂ්ඨානයෙන් කටයුතු කළ බව පෙනේ.

මෙම අරමුණ ඉටු කර ගැනීමට ක්‍රියා කිරීමේ දී මුලින් ම රුහුණේ රජකම ලබා ගැනීම සඳහා සටන් කිරීමට කිත්ති කුමරුට සිදු විය. එවකට රුහුණේ පාලකයා වූ කේශධාතු කාශ්‍යප සමග ඇති වූ ගැටුමේ දී

පනාකඩුව තඹ සන්නස

මේ සන්නස දකුණු පළාතේ මොරවක්කෝරලයේ පනාකඩුව නම් ගමේ කුඹුරක තිබේ හමු විය. මෙහි රජතුමාගේ ළමා කාලයේ සිට ම තොරතුරු සඳහන්ව ඇත. ළමා කාලයේ දී මෙතුමාට අපමණ දුක් ගැහැට විඳීමට සිදු වූ බව මෙම සන්නසේ සඳහන් වෙයි. ආහාර පාන පවා නොමැතිව බොහෝ දුක් ගැහැට මැද වාසය කර තිබේ. එහි දී කුමරු ඇතුළු දෙමාපියන්ට රැකවරණය සලස්වා ඇත්තේ බුද්ධරාජ හෙවත් සිත්තරු බිම්හි බුද්දල්නා නම් සෙන්පතියෙකි. මොහු එකල රුහුණේ සිටි ජන ප්‍රධානියෙකි. බුද්දල්නා වෙත ලබා දුන් චරප්‍රසාද රැසක් ගැන මේ සන්නසේ සඳහන් වේ.

රූපය 2.4 විජයබාහු රජු අනුරාධපුරයේ ඉදි කළ මාලිගාවේ නටඹුන්

බුද්ධරාජ ඇතුළු පිරිස කුමරුට බොහෝ උපකාර කර තිබේ. මේ සටන්වලින් කේශධාතු කාශ්‍යප පරාජය වූ බැවින් කිත්ති කුමරු 1055 දී කතරගම පාලන මධ්‍යස්ථානය කර ගනිමින් පළමුවන විජයබාහු නමින් රජ විය.

ලංකාව චෝල බලයෙන් නිදහස් කර ගැනීම

පළමුවන විජයබාහු රුහුණේ බලයට පත් වී වැඩි කාලයක් යාමට පෙර චෝලයෝ රුහුණ ආක්‍රමණය කළෝ ය. රජු බලය ස්ථාවර කර ගැනීමට පෙර රජුගේ හමුදාව විනාශ කර දැමීම චෝලයන්ගේ අරමුණ විය. එහෙත් රජු මේ බව දැනගෙන මලය ප්‍රදේශයට (කඳුකර ප්‍රදේශයට) පලාගිය බැවින් චෝලයන්ගේ අරමුණු ඉටු නො විය. චෝලයෝ රුහුණ කොල්ල කා පොළොන්නරුවට ගියහ. නැවත රෝහණයට ගොස් ස්වකීය දේශපාලන බලය ගොඩනගමින් සිටි විජයබාහු රජතුමා අනාගත සටනට අවශ්‍ය විදේශ ආධාර ලබා ගැනීමට බුරුමය සමග මිත්‍ර සබඳතා ගොඩනගා ගත්තේ ය. විජයබාහු රජු යටතේ රුහුණේ දේශප්‍රේමී සටනක් පිළියෙල වන බව ආරංචි වූ රජරට වැසියන් චෝලයන්ට බදු ගෙවීම නවතා ඔවුන්ට එරෙහිව කැරලි ගැසූ බව වාර්තා වේ.

ලංකාවේ තම පාලනයට එරෙහි ව ලාංකිකයන් සංවිධානය වන බව ඇසූ චෝල අධිරාජයා පොළොන්නරුවේ සිටි චෝල පාලකයාට ආධාර පිණිස හමුදා කණ්ඩායමක් එවී ය. මෙසේ ශක්තිමත් වූ චෝලයන් නැවත වරක් රුහුණ ආක්‍රමණය කර ඇත. විජයබාහු රජු සමග ඇති වූ පළමු සටනින් චෝලයෝ පරාජය වූහ. අවස්ථාවෙන් ප්‍රයෝජන ගත් විජයබාහු රජු සිය හමුදාව සමග ගොස් පොළොන්නරුව අල්ලා ගත්තේ ය. මේ අවස්ථාවේ දී ඉන්දියාවේ චෝල අධිරාජයා පොළොන්නරුවේ චෝල පාලකයාට ආධාර පිණිස නැවතත් හමුදාවක් එවී ය. එහි දී විජයබාහු රජු සහ චෝලයන් අතර නැවත රජරට දී සටන් ඇති විය. එහි දී පරාජය වූ විජයබාහු රජු රැකවරණ පතා කෑගල දිස්ත්‍රික්කයේ වාකිරිගලට පසු බැස්සේ ය.

මෙසේ පසුබැස පසුව ක්‍රමයෙන් තම හමුදාව ගොඩනගා ගත් රජු අනතුරුව හම්බන්තොට දිස්ත්‍රික්කයේ මහානාගකුල ප්‍රදේශයට ගොස් අවසන් සටනට සුදනම් විය. වර්ෂ 1070 දී විජයබාහු රජු සියලු ශක්තිය යොදා පොළොන්නරුව ආක්‍රමණය කළ අතර ඉන්දියාවෙන් චෝල හමුදා පැමිණියහොත් ඔවුන්ට පහර දීමට මහාතිත්ථයට හමුදා කණ්ඩායමක් ද යැවීය. රජරට දී ඇති වූ

සටන්වලින් විජයබාහු රජුට ජය ලැබුණි. මෙසේ වර්ෂ 1070 දී විජයබාහු රජතුමා පොළොන්නරුව අල්ලා ගැනීමත් සමඟ වසර 70ක් පමණ පැවති චෝල පාලනය බිඳ වැටුණි. ඉන්දියාවේ ප්‍රබල චෝල අධිරාජ්‍ය සමග සටන් කොට ලංකාව චෝල බලයෙන් නිදහස් කර ගැනීම විජයබාහු රජුගෙන් සිදු වූ ඉතා වැදගත් සේවයකි.

විජයබාහු රජුගේ පාලන කාලය

විජයබාහු රජතුමා වර්ෂ 1070 සිට වසර 40 ක් පමණ ලංකාව පාලනය කළේ ය. මේ කාලයේ දී පොළොන්නරු අගනුවර කොට ගනිමින් නැවත වරක් එක්සත් හා සාමකාමී ලංකාවක් බිහිවිය. මේ නිසා පොළොන්නරු යුගයේ මුල් ම රජතුමා පළමුවන විජයබාහු රජතුමා වේ. ඊට අමතරව එතුමාගෙන් සිදු වූ ඉමහත් සේවාවන් කිහිපයක් පහත දැක්වේ.

- ▶▶ ඇපා, මාපා තනතුරු ඇති කොට සාම්ප්‍රදයික පරිපාලන රටාව නැවත පිහිටුවීම.
- ▶▶ වාරි මාර්ග ප්‍රතිසංස්කරණය කොට ආර්ථික සමෘද්ධිය ඇති කිරීම.
- ▶▶ අනුරාධපුරයේ රාජ මාලිගාවක් තැනවීම (රූපය 2.4)

විජයබාහු රජුගේ විදේශ ප්‍රතිපත්තිය

අනාගතයේ චෝල ආක්‍රමණයක් වලක්වා ගැනීම හා අවට රටවල් සමග වෙළෙඳ සබඳතා ගොඩනගා ගැනීම රජුගේ විදේශ ප්‍රතිපත්තියේ කැපී පෙනෙන මූලික ලක්ෂණයක් වේ. අනාගතයේ චෝල ආක්‍රමණයන් වැළැක්වීමට එතුමා ඉන්දියාවේ චෝලයන්ට විරුද්ධ වෙනත් රාජ්‍ය සමග සබඳතා ඇති කර ගත්තේ ය. රජුගේ සහෝදරිය වූ මිත්තා කුමරිය පාණ්ඩ්‍ය කුමරෙකුට සරණපාවා දී පාණ්ඩ්‍ය රාජ්‍ය සමග මිතුරු සබඳතා තහවුරු කර ගත්තේ ය.

එතුමා තිලෝකසුන්දරී නම් කාලිංග වංශික කුමරියක විවාහ කරගෙන කාලිංග දේශය සමග මිතුරු විය.

දූත හුවමාරුවෙන් හා තැගි හෝග යවමින් බටහිර වාලුකා රාජවංශය සමග ද මිතුරු විය. මීට අමතර ව ලංකාවේ ආර්ථික සහ ශාසනික උන්නතියට කටයුතු කිරීමට බුරුමය සමග විදේශ සබඳතා ගොඩනගා ගැනීමට රජු කටයුතු කර ඇත.

- විජයබාහු රජුගේ ආගමික කටයුතු,
- ▶▶ බුරුම රටින් හික්ෂුන් වැඩමවා උපසම්පදාව යළි පිහිටුවීම.
 - ▶▶ පොළොන්නරුවේ තෙමහල් දළඳ මන්දිරයක් ගොඩනැගීම.
 - ▶▶ ශ්‍රී පාදස්ථානයට යන මාර්ගය ප්‍රතිසංස්කරණය කරවා එම ස්ථානයට ගම් බිම් පිදීම.
 - ▶▶ අනුරාධපුරයේ සහ රුහුණේ වෙහෙර විහාර ප්‍රතිසංස්කරණය කිරීම.

විජයබාහු රජුගෙන් ගත හැකි ආදර්ශ

විජයබාහු රජතුමා යනු ළමා කාලයේ සිට අභියෝග රැසක් ජය ගනිමින් රටට විශාල සේවයක් කළ ආදර්ශවත් රජ කෙනෙකි. කුඩා කාලයේ දී පා තැබූ තැබූ තැන තමා සොයා එන සතුරන්ගෙන් මිදී වනගතව කටුක ආහාර වලින් යැපෙමින් මේ රජු ළමා කාලය ගෙවූ ආකාරය පනාකඩුව තඹ සන්නසෙහි කියා තිබේ. රජකමට පත් වීමෙන් පසුව ද කුඩා කාලයේ තමා දුක් විඳි ආකාරය ස්වකීය වචනයෙන් ම කියා තිබීම එතුමාගේ අවංකකම කියාපාන්නකි. කුඩා කාලයේ තමාට උදව් කළ බුද්ධරාජට රජ වූ පසු වරප්‍රසාද ලබා දීමෙන් කෘත ගුණ සැලකීමේ ගුණය එතුමා තුළ තිබූ බව පැහැදිලි වේ. චෝලයන් සමග සටන් කිරීමේ දී යම් යම් අවස්ථාවල පරාජය ලැබීමට මෙතුමාට සිදු විය. එහෙත් ඒ පරාජයන් හමුවේ නොසැළවුණු රජු නැවතත් ස්වකීය

දුර්වලතා හඳුනාගෙන සටනට සැරසුණි. රජු තුළ පැවති නොපසුබස්නා උත්සාහය නමැති ගුණය වර්තමාන සමාජයට වුව ද හොඳ ආදර්ශයකි. රජුගේ වර්තය දෙස බලන විට මව්බිම ධක ගැනීම ගැන එතුමා තුළ ලොකු හැඟීමක් තිබුණු බව පෙනේ. බලයට පත් වීමෙන් පසුව ද විදේශ ආක්‍රමණ වලක්වා ගැනීම කෙරෙහි එතුමා විශේෂ අවධානයක් යොමු කළේ ය. එතුමාගේ උසස් ගුණාංග අඹගමු සෙල්ලිපියේ ඉතා විචිත්‍ර පරිදි දක්වා තිබේ.

විජයබාහු රජුගේ උසස් ගුණාංග පිළිබඳ අඹගමු සෙල්ලිපියේ සඳහන් පාඨවල සරල අර්ථය මෙසේය.

තුණුරුවනට	-	පුද සත්කාර
ගුරුවරුන්ට	-	උවටැන්
ධාර්මික ජනයාට	-	ගෞරවය
උගතුන්ට	-	සෞභාග්‍ය
ඥාතීන්ට	-	අනුග්‍රහය
මිතුරුන්ට	-	මිත්‍රත්වය
සතුරුන්ට	-	පරාජය
සියලු සතුන්ට	-	කුළුණු ගුණය
සභාවට	-	නුවණ
තමනට	-	සම්පූර්ණත්වය

ක්‍රියාකාරකම

විජයබාහු රජු පිළිබඳ පාඨම ඇසුරෙන් පහත සඳහන් ද්විත්ව සටහන් ජර්නලය සම්පූර්ණ කරන්න.

මුහුණ දුන් අභියෝග	එම අභියෝග ජය ගත් ආකාරය (සිසු ප්‍රතිචාර)
1. ළමා කාලය	
2. රුහුණේ බලය ලබා ගැනීම	
3. පොළොන්නරු නගරය නව අගනගරයක් ලෙස ගොඩනැගීම	

මහා පරාක්‍රමබාහු රජතුමා යනු බෙදී තිබුණ ලංකාව එක්සේසත් කරමින් රටේ දියුණුවට සුවිශාල මෙහෙවරක් ඉටු කිරීමට සමත් වූ රජ කෙනෙකි.

පළමුවන විජයබාහු රජතුමා ගොඩනැගූ දේශපාලන එක්සත්කම රජුගේ මරණින් පසුව බිඳ වැටුණි. විජයබාහු රජුගේ අභාවයෙන් පසුව මෙරට සිටි කාලිංග වංශයට හිතවත් පිරිස හා පාණ්ඩ්‍ය වංශිකයන්ට හිතවත් අය අතර රාජ්‍ය උරුමය පිළිබඳ ගැටුමක් ඇති විය. එම ගැටුම නිසා එක් නායකයෙකුට වත් ස්ථාවර බලයක් ගොඩනගා ගත නොහැකි විය. එහි ප්‍රතිඵල වශයෙන් රජරට, දකුණ දේශය හා රුහුණ වශයෙන් රට කොටස් තුනකට බෙදී පාලන මධ්‍යස්ථාන තුනක් බිහි විය. පරාක්‍රමබාහු කුමාරයාගේ උපත සිදු වූයේ රටේ මෙබඳු ව්‍යාකූල පසුබිමක් තිබිය දී ය.

පරාක්‍රමබාහුගේ පියා ඉහත කී මිත්තා කුමරියගේ පුතෙකු වූ මානාහරණ වේ. හෙතෙම පළමුවන මානාහරණ ලෙස සැලකිය හැකි ය. පරාක්‍රමබාහු කුමාරයාගේ මව රත්නාවලී කුමරිය යි. පළමුවන මානාහරණ දක්ෂිණ දේශයේ පාලකයා වශයෙන් දැදිගම ප්‍රදේශයේ සිටිය දී පරාක්‍රමබාහු කුමාරයාගේ උත්පත්තිය සිදු වී තිබේ. දැදිගම කොටවෙහෙර හෙවත් සුතිසර වෛතාස ඉදි කර ඇත්තේ එදා පරාක්‍රමබාහු කුමරා උපන් ස්ථානයේ ය.

පරාක්‍රමබාහු කුමරුගේ ළමා කාලයේ දී පියා මිය ගියේ ය. මේ නිසා සිය මව සමග

රූපය 2.5 දැදිගම කොටවෙහෙර

කිත්සිරිමේස නම් සුළු පියා වෙත ගිය කුමරා එහි ඇති දැඩි විය. පරාක්‍රමබාහු කුමරුන් අනාගත රාජ්‍ය උරුමකරුවෙකු බැවින් ඔහුට අධ්‍යාපනය ලබාදීම සඳහා සුළු පියා උනන්දු විය. කුමරු ද බොහෝ ආශාවෙන් භාෂාව, දුනු ශිල්පය ඇතුළත් හැසිරවීම වැනි විෂයන් හදාරා ඇත.

පරාක්‍රමබාහු කුමාරයාගේ සුළු පියා වූ කිත්සිරිමේස දක්ෂිණ දේශයේ පාලකයා විය. කිත්සිරි මේසගේ අභාවයෙන් පසුව පරාක්‍රමබාහු කුමරාට එම ප්‍රදේශයේ බලය ලැබුණි. එතුමා විසින් දක්ෂිණ දේශයෙහි පරාක්‍රම පුරය යනුවෙන් අලුත් නගරයක් ඉදි කළේ ය. වර්තමානයේ පඬුවස් නුවර ලෙස හඳුන්වන එම ප්‍රදේශයේ එකල ඉදි කළ ගොඩනැගිලි, නටබුන් ආදිය දක්නට ලැබේ. බොහෝ අධිෂ්ඨානශීලී තැනැත්තෙක් වූ පරාක්‍රමබාහු කුමරා දක්ෂිණ දේශයේ පාලකයා ව සිටිය දී එම ප්‍රදේශය ආර්ථික වශයෙන් සමෘද්ධිමත් කිරීමේ ව්‍යාපාරයක් ගෙන ගියේ ය. අහසින් වැටෙන එක දිය බිඳක් වත් මහජනයාගේ ප්‍රයෝජනයට නොගෙන නිකරුණේ මුහුදට ගලා යාමට ඉඩ දීම නුසුදුසු යන ආදර්ශ පාඨයට අනුව පරාක්‍රමබාහු රජු එහි දී කටයුතු කොට ඇත. පරාක්‍රමබාහු දක්ෂිණ දේශයේ

පාලකයා ව සිටි අවධියේ පොළොන්නරුවේ සිටි වික්‍රමබාහු රජුගේ මරණින් පසු ඔහුගේ පුත් දෙවන ගජබාහු එහි බලයට පත් විය. එසේ ම රුහුණේ සිටි සිරිමල්ලභගේ මරණින් පසු ඔහුගේ පුත් දෙවන මානාභරණ රුහුණේ බලයට පත් විය. අනතුරුව පොළොන්නරුවේ බලය ලබා ගැනීමට පරාක්‍රමබාහු, දෙවන ගජබාහු හා දෙවන මානාභරණ අතර සටන් රැසක් ඇති විය. එහි දී පරාක්‍රමබාහු කුමරා හා දෙවන ගජබාහු රජු අතර දෙවන මානාභරණට එරෙහිව ගිවිසුමක් ඇති කරගෙන තිබේ. එම ගිවිසුම අනුව එක් අයෙකුගෙන් පසුව අනෙක් අයට රාජ්‍ය හිමි වේ.

මේ ගිවිසුමේ පිටපතක් ශිලා ලේඛනයක් ලෙස ලියවා තිබේ කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික්කයේ සංගමු විහාර භූමියෙන් හමු විය. එය සංගමු විහාර ලිපිය ලෙස හැඳින්වේ.

පරාක්‍රමබාහු රජු හා ගජබාහු රජු අතර ගිවිසුමෙන් පසුව ද මානාභරණ සිය සටන අත්හැර නැත. ගජබාහු රජුගේ මරණින් පසුව දෙවන මානාභරණ පරාක්‍රමබාහු සමග සටනට පැමිණුණි. එහි දී ඇති වූ සටන්වලින් දෙවන මානාභරණ පරාජය වී රුහුණට පලා ගියේ ය.

රූපය 2.6 පරාක්‍රමබාහු රජමාලිගය

රූපය 2.7 පළමුවන පරාක්‍රමබාහු රජුගේ රාජසභාව

මේ අනුව පොළොන්නරුවේ බලය පිහිටුවා ගැනීමට පරාක්‍රමබාහු රජුට හැකි විය. නොබෝ කලකින් දෙවන මානාභරණ රුහුණේ දී මිය ගිය නමුත් ඔහුගේ මව වූ සුගලා බිසව එම හමුදාවට නායකත්වය දෙමින් පරාක්‍රමබාහු රජුට එරෙහි සටන ඉදිරියට මෙහෙය විය. මේ අවධිය වන විට මෙරට රාජ්‍ය උරුමයේ සංකේතය වශයෙන් සැලකුණු දළදාව සහ පාත්‍ර ධාතුව ද සුගලා බිසව වෙත තිබුණි. එම සුජාතීය වස්තු තමා භාරයේ තබා ගනිමින් සුගලා බිසව අඛණ්ඩව සටන් කළ නමුත් ඉතා සංවිධානාත්මක සටනක් ගෙන යමින් සුගලාව පරාජය කිරීමට පරාක්‍රමබාහු රජු සමත් විය.

සුගලා බිසව පරාජය කිරීමෙන් පසු දළදාව සහ පාත්‍ර ධාතුව තමා භාරයට ගැනීමට පරාක්‍රමබාහු රජුට හැකියාව ලැබුණි. මේ අනුව 1153 දී නැවත වරක් පළමුවන පරාක්‍රමබාහු රජු යටතේ එක්සත් හා සමෘද්ධිමත් ශ්‍රී ලංකාවක් බිහි විය.

ආර්ථික සංවර්ධන කටයුතු

පරාක්‍රමබාහු රජුගේ ආර්ථික කටයුතු ආරම්භ වූයේ එතුමා දක්බිණ දේශයේ පාලකයාව සිටි අවධියේ දී ය. දූදුරු ඔයේ ජලය කෘෂි කටයුතුවලට යොදා ගැනීම සඳහා අමුණු බැඳ ජලය හරවා තිබේ. එබඳු ස්ථාන තුනක් වංශ කථාවේ සඳහන් වේ. කොට්ඨ බද්ධ, සුකර නිජ්ඣර, දෝරදක්බිත යනු එම ස්ථාන වේ. එසේ ම කුඩා වැව් විශාල කිරීම මෙන් ම තවත් වැව් අමුණු රැසක් ප්‍රතිසංස්කරණය කිරීම ද එකල සිදු වී ඇත.

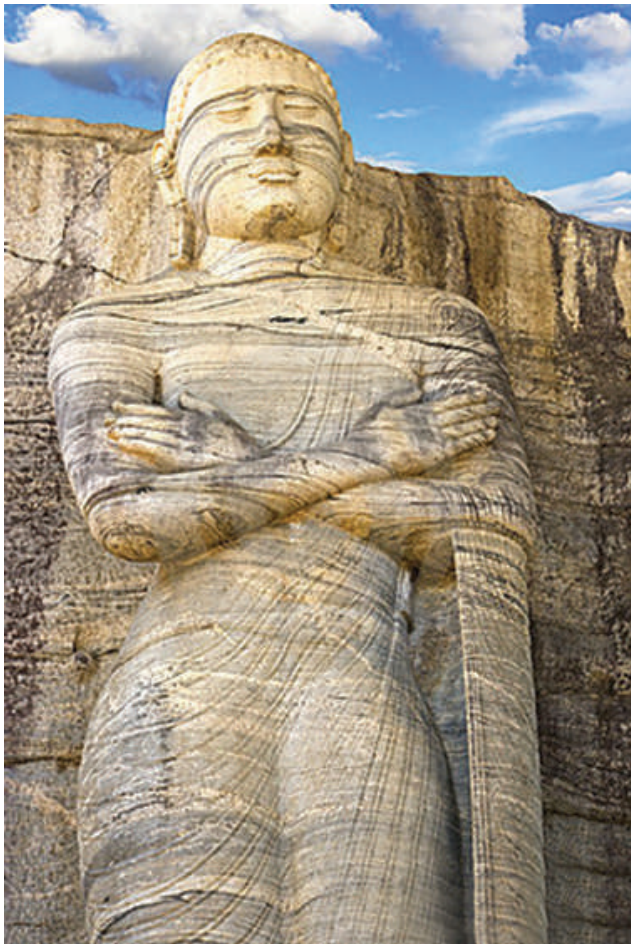
පරාක්‍රමබාහු රජුගේ කාලයේ දී කළු ගඟ හා බෙන්තර ගඟ අතර පිහිටි පස්දුන් කෝරලයේ වගුරු බිම්වල ජලය බස්සවා එම බිම් සංවර්ධනය කරවා තිබේ. රජු පොළොන්නරුවේ බලයට පත් වීමෙන් පසු කෘෂිකාර්මික සංවර්ධනයට ඉමහත් සේවයක් සිදු කර ඇත. මේ රජුගේ වාරි කර්මාන්ත අතර පොළොන්නරුවේ පරාක්‍රම සමුද්‍රය විශිෂ්ට ම නිර්මාණයක් වේ. තෝපා වැව

හා දුඹුටුලු වැව යන වැව් දෙක ඒකාබද්ධ කිරීමෙන් මේ වැව නිර්මාණය කර තිබේ. මෙතුමාගේ කාලයේ දී වාරිමාර්ග 3910 ක් ද මහ වැව් 163ක් ද කරවන ලදී මහාවංසයේ සඳහන් වේ. ඊට අමතර ව අමුණු හා කුඩා වැව් ද තනවා තිබේ.

ශාසනික කටයුතු

බුදු සසුනේ අභිවෘද්ධිය උදෙසා ද මහා පරාක්‍රමබාහු රජතුමා විශාල සේවයක් සිදු කළේ ය.

එතුමා තුන් නිකාය සමගි කොට සංඝ ශාසනයේ සමගිය ඇති කළේ ය. එසේ ම පොළොන්නරු කතිකාවත පිහිටු වීමට ද රජු පුරෝගාමී වූයේ ය. මෙම කතිකාවත පොළොන්නරුවේ උත්තරාරාමය හෙවත් ගල් විහාරයේ ශිලාලිපියක ලියා තිබේ. පොත්ගුල්

රූපය 2.8 පොළොන්නරු ගල් විහාරයේ හිටි පිළිමය

විහාරය, පොළොන්නරුවේ කිරිවෙහෙර, පබළු වෙහෙර එතුමා කරවූ විහාරස්ථාන කිහිපයකි. එසේ ම අනුරාධපුරයේ වෙහෙර විහාරස්ථාන ප්‍රතිසංස්කරණය කරවූයේ ය.

පරාක්‍රමබාහු රජතුමාගේ විදේශ ප්‍රතිපත්තිය

පරාක්‍රමබාහු රජතුමාගේ විදේශ කටයුතු විමසන විට බුරුමය හා දකුණු ඉන්දියාව සමග එතුමා කටයුතු කළ ආකාරය ඉතා වැදගත් වේ. ලංකාව, බුරුමය (රාමඤ්ඤ දේශය) අතර වෙළෙඳ හා ආගමික සම්බන්ධතා දිගු කලක සිට ම පැවතිණ. එහෙත් බුරුම පාලකයා වූ අලවුංසිතු රජු ලංකාවට විරුද්ධ ප්‍රතිපත්තියක් අනුගමනය කිරීම නිසා එම සම්බන්ධතා මෙකල පලුදු වීමක් විය.

මේ නිසා ක්‍රි.ව. 1164 දී පමණ බුරුමය ආක්‍රමණය කිරීමට පරාක්‍රමබාහු රජතුමා කටයුතු කළේ ය. ඒ සඳහා නගරගිරි කිත්ති සෙනෙවි යටතේ නාවික හමුදාවක් යැවී ය. මෙම ලාංකික හමුදාවට ජයග්‍රහණය ලැබුණි. බුරුම ආක්‍රමණයෙන් ලංකාව ජයග්‍රහණය අත් කර දීම ගැන නගරගිරි කිත්ති සෙනෙවිට රජතුමාගෙන් ගම්බිම් ත්‍යාග ලැබුණි. මේ ගැන දෙවනගල සෙල්ලිපියේ සඳහන් වේ.

ඉන්දියාවේ පාණ්ඩ්‍ය රාජ්‍යයේ රජකම සම්බන්ධව ඇති වූ සටනක් සඳහා පරාක්‍රමබාහු රජු මැදිහත් වූයේ ය. මෙකල පාණ්ඩ්‍ය රාජ්‍යයේ පාලකයා වූ පරාක්‍රම පාණ්ඩ්‍යට විරුද්ධව කුලසේකර නම් කුමාරයෙක් සටන් කළේ ය. පරාක්‍රම පාණ්ඩ්‍ය රජු පරාක්‍රමබාහු රජතුමාගෙන් උදව් ඉල්ලීම නිසා ලංකාපුර හා ජගත් විජය නම් සෙනෙවියන් දෙදෙනා යටතේ සේනාවක් යැවීමට රජු පියවර ගත්තේ ය.

ක්‍රියාකාරකම
 පරාක්‍රමබාහු රජු පිළිබඳ පාඩම ඇසුරින් ප්‍රශ්න විචාරාත්මක වැඩ සටහනක් පවත්වන්න.

නිශ්ශංකමල්ල රජතුමා

පළමුවන පරාක්‍රමබාහු රජතුමාගෙන් අනතුරුව පොළොන්නරුවේ රජකම දැරූ පාලකයන් අතුරින් කැපී පෙනෙන පාලකයෙක් වූයේ නිශ්ශංකමල්ල රජතුමා ය. පරාක්‍රමබාහු රජතුමාට දරුවන් නොසිටි හෙයින් එතුමාගෙන් පසුව සිහසුනට පත් වූයේ දෙවන විජයබාහු නැමැත්තෙකි. දෙවන විජයබාහු රජතුමා පරාක්‍රමබාහු රජතුමාගේ සහෝදරියකගේ පුතෙක් යැයි මතයක් තිබේ. මේ රජුගේ අවධියේ උපරාජ පදවිය නිශ්ශංකමල්ල විසින් දරන ලදී. දෙවන විජයබාහු රජතුමාට සිහසුන දැරීමට හැකි වූයේ අවුරුද්දක කාලයක් පමණි. එතුමා ජීවිතක්ෂයට පත් කර මහින්ද නැමැත්තෙක් රජ විය. මහින්ද රජ වී පස්වන දිනයේ දී ඔහු තෙරපා දමා යුවරජ නිශ්ශංකමල්ල රජ විය. මේ අනුව නිශ්ශංකමල්ල රජකමට පත් වූයේ අවුල් සහගත දේශපාලන පසුබිමක් තුළ ය.

නිශ්ශංකමල්ල රජු මුහුණ දුන් අභියෝග

1. විදේශයක ඉපදුණු අයෙකු හෙවත් කාලිංග වංශිකයෙකු වීම.

නිශ්ශංකමල්ල රජතුමා ඉන්දියාවේ කාලිංග දේශයේ සිටි ජයගෝප නැමැති රජෙකුගේ පුතා ය. මව පාර්වතී දේවිය යි. ඒ අනුව මේ රජතුමා කාලිංග වංශිකයෙකි. එතුමා නිතර ම මේ බව සඳහන් කර ඇත. එපමණක් නොව පොළොන්නරුව කාලිංග පුර ලෙස ද හඳුන්වා ඇත. මීට පෙර ලංකාවේ රජ කළ කාලිංග වංශිකයන් ලංකාවේ උපන් කුමාරවරු ය. එහෙත් නිශ්ශංකමල්ල රජු ඉන්දියාවේ කාලිංග දේශයේ ම උපන් අයෙකු වේ. එම විදේශීය ප්‍රභවය ඔහුට තිබුණ ප්‍රධාන අභියෝගයකි. ඊට අමතර ව තවත් ගැටලු රැසක්

රූපය 2.9 නිශ්ශංකමල්ල රජුගේ රාජසභාව

නිශ්ශංකමල්ල රජුට තිබුණි. එම ගැටලු කිහිපයක් පහත දැක්වේ.

2. පරාක්‍රමබාහු රජුගේ දක්ෂ සේනාපතියන් අවනතව තබා ගැනීම.
3. පාණ්ඩ්‍ය වංශිකයන් බලවත්වීම වලක්වා ගැනීම
4. රුහුණේ තම බලය පවත්වා ගැනීම.

ඉහත අභියෝග වලට මුහුණ දීමේ දී රජු රට පුරා සංචාරය කරමින් වැසියාගේ සිත දිනා ගැනීමට කටයුතු කළේ ය. දීර්ඝ ශිලා ලිපි පිහිටුවමින් වැසියන්ට අවවාද දී රජුගේ ශ්‍රේෂ්ඨත්වය හුවා දැක්වී ය. දඹලු විහාරය හා ශ්‍රී පාදස්ථානය එතුමා සංචාරය කළ තැන්වලට උදහරණ වේ. රටවැසියා වෙනුවෙන් බොහෝ ආගමික හා ශූභසාධන කටයුතු සිදු කළේ ය. රජු හා රජ පවුලේ අය තරාදියේ එක් පසෙකට නගිමින් ද විවිධ වස්තුව තරාදියේ අනෙක් පසට එකී බරට සමාන ලෙස යොදමින් ද තුලාහාර දන දී ඇත. තුලාහාර දන යනු කිසියම් තැනැත්තෙකුගේ ශරීරයේ බරට සමාන ව යම් යම් වස්තුව දන් දීම වේ.

විවිධ අන්දමේ අභියෝග රැසකට නිශ්ශංකමල්ල රජුට මුහුණ පෑමට සිදු වූ නමුත් ඒ සියලු අභියෝග ජයග්‍රහණය කරමින් වසර නවයක් වැනි කාලයක් සිහසුන දැරීමට

එතුමා සමත් විය. මෙම අවධිය තුළ රජුගේ ආධිපත්‍ය දිවයින පුරා ම පැවතිණි. ඒ බව ඔහුගේ සෙල්ලිපිවල එන විස්තර මගින් තහවුරු වේ.

නිශ්ශංකමල්ල රජතුමා ජනතා විශ්වාස දිනා ගනිමින් කටයුතු කර ඇත. රට පුරා ම සංචාරය කිරීම රටවැසියාගේ ශුභසාධක කටයුතු සිදු කිරීම තුළාහාර දූත දීම වැනි කටයුතු මෙන් ම එතුමා සොර සතුරු බිය නැති කිරීමට දිළින්දන්ට සැලකීමටත් කටයුතු කළේ ය. මේ තොරතුරු රජු පිහිටවූ සෙල්ලිපිවල සඳහන් කර ඇත. පොළොන්නරුවේ ගල් පොත ශිලා ලිපිය, හැටදගෙය ශිලා ලිපිය, දඹුලු පර්වත ලිපිය, වාදුරුප්පෙ ලිපිය එවැනි ලිපි තුනකි.

රටවැසියාට ශුභ සිද්ධිය සැලැස්වීම සඳහා රජතුමා අනුගමනය කළ තවත් ප්‍රතිපත්තියක් වූයේ බදු සහන ලබා දීම යි. පෙර රජවරුන් අය කළ බදුවලින් ඇතැම් බදු වර්ග අවලංගු කිරීමටත් බදු සහන ලබා දීමටත් හෙතෙම කටයුතු කළේ ය.

පොළොන්නරුවේ දක්නට ලැබෙන ආගමික ගොඩනැගිලි කීපයක් ම මේ රජු විසින් ඉදි කරවන ලද ඒවා ය. දළදා වහන්සේ තැන්පත් කිරීම සඳහා දළදා මැදුරක් ඉදි කළේ ය. එය හැටදගෙය ලෙස ප්‍රසිද්ධ ය. එසේ ම රන්කොත් වෙහෙර, වටදගෙය, නිශ්ශංකලතා මණ්ඩපය මේ රජු කරවූ ගොඩනැගිලි ය.

පොළොන්නරුවේ නිශ්ශංකමල්ල රාජ සභා මණ්ඩපය නමින් හැඳින්වෙන ගොඩනැගිල්ල ද මේ රජු කරවූවක් ලෙස සැලකේ. එහි රාජ සභාව පවත්වා ඇත. එහි තිබෙන ගල් කණුවල රාජසභාවේ ඒ ඒ නිලධාරීන් අසුන් ගත යුතු ස්ථාන සඳහන් කර තිබීම විශේෂත්වයකි.

රූපය 2.10 නිශ්ශංක රාජ සභා මණ්ඩපයේ ගල් කණුවල නිලධාරීන්ගේ නම සඳහන් කරමින් ආසන පනවා තිබූ අයුරු
(රජු) සිංහාසනයේ වැඩහුන්කල සෙනෙවිරදුන්ට ස්ථානයයි. යනුවෙන් මෙම ගල් කණුවේ ලියා ඇත.

ක්‍රියාකාරකම
නිශ්ශංකමල්ල රජතුමා පිළිබඳ රචනාවක් ලියන්න.

සාරාංශය

- ❖ ලම්බකර්ණ හා මෝරිය පෙළපත්වලට අයත් පාලකයන් අනුරාධපුර යුගයේ වැඩි කාලයක් පාලන බලය දැරීම. මෙම පෙළපත් දෙක අතර දේශපාලන බල අරගල පැවතීම.
- ❖ මානවම්ම රජ පෙළපත ද ලංකාවේ වැදගත් රජ පෙළපතක් වීම. වසර 50 කට පසු මෙම පෙළපතේ මානවම්ම රජු යටතේ දේශපාලන එක්සත් බවක් ඇති වීම.
- ❖ I සේන රජුගේ කාලයේ දී ලංකාවට පාණ්ඩ්‍ය අක්‍රමණයක් එල්ල වීම.
- ❖ II සේන රජු පාණ්ඩ්‍ය රාජ්‍යය ආක්‍රමණය කිරීම.
- ❖ අනුරාධපුර යුගයේ රාජ්‍ය පාලන කටයුතු විධිමත්ව පැවතීම.
- ❖ දකුණු ඉන්දීය රාජධානි තුනක් ලංකාව කෙරෙහි බලපෑම් කිරීම.
- ❖ පොළොන්නරු යුගයේ මුල්ම රජු පළමු විජයබාහුය.
- ❖ පළමු පරාක්‍රමබාහු රජු යටතේ එක්සත් හා සමාධිමත් ශ්‍රී ලංකාවක් බිහිවීම.
- ❖ නිශ්ශංකමල්ල රජු කාලිංග වංශයේ ආරම්භක පාලකයා වීම.